

ERDELYI GARABONCIÁS

ILLUSZTRÁLT SZATIRIKUS ÉLCLAP

MEGJELENIK MINDEN HÓNAP ELSEJÉN ÉS TIZENÖTODIKÉN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ, Regina Maria-utca 6., II. Em.

Felelős szerkesztő és kiadó:
BORONKAI LAJOS

Évi előfizetés: Magánosok 150,
cégek 250, nagyvállalatok 500 Lei.

Ádám és Éva a mai paradicsomban

ÁDÁM: Asszony, lesz gyerek vagy nem lesz gyerek?

ÉVA: Szó se róla, öreg! Csak kétszemélyes betonpincénk van a légítámadások ellen!...

LUCIFER: Csak sokasodjatok! A gyerekekről majd én gondoskodom a frontokon!...

Dandy Bandi politikai gondolatai

— Vajjon a parlament helyett nem lett volna jobb a panamistákat bezárni?...

— Goga szerint a legveszedelmesebb kisebbség Romániában a Ciucea-i magyar...

— És hogy ő kastélya feláldozásával is hajlandó ellene küzdeni — így békében. Háborúban ugyanis másképp csinálta!...

Aida románca

Nincs ma szebb lány Aidánál,
Ott kávézik Laydánál,
Nap-nap után epekedve nézem,
Bizonyisten, egyszer megigézem.
Ő azonban nem törődik velem,
Tészta helyett ujjamat metélem,
Kávé helyett megiszom a tintát,
Szerelmesek rólam vesznek mintát.
Addig-addig járok a Laydához,
Mig szerelmem méltó lesz Aidához.
Aida lesz a kicsi feleségem,
Layda-habcsók lesz az eleségem.
Együtt lát ott a város bennünket,
A csók után hús fagyalattal
Hátjuk szerelmünket!...

**A város legjobb közönségének
kedvenc találkozó helye
megint a régi jó**

Layda-

cukrászda

a Bánffy-palotában

UJBÓL SAJÁT KEZELÉSBE!

A SEGÉD ÚR

— Egy pár harisnyakötőt szeretnék...
— Igenis, kisasszony... Valami olyat, mint mostani... Szabad megnézni?...

Hacsek és Sajó

(Az erdélyi ágból)

Irja: BÖRONKAI LAJOS

Hacsek (bejön és már útközben):
Pincér, pincér!

Pincér (messziről): Jevék, Hacsek úr, jevek!...

Hacsek (leül a nagyablakhoz és egy csöpögő csomagot tesz az asztalra):

Pincér (kényelmesen): Ásszolgája, Hacsek úr, mi van a csomagban?

Hacsek: Jeggyúú, fiam, jeggyúú!

Pincér (röhög): Csak nem, Hacsek úr?

Hacsek: Miért nem, maga pupák! Hát hogy hívják a jeggyúút németül?

Pincér (tétován): Ehehering!

Hacsek: Sümmel! E hering van benne! (Kibontja).

Pincér (nagyot nyel): Egy anyahering ecetes hagymával!

Hacsek (diadalmasan): Kopog a szeme mi? Na hozhat két tányért a hozzávalóval...

Pincér: Köszönöm, de gyomorsavam van...

Hacsek: Nem rossz! Azt hitté, meg akarom kínálni?

Pincér: Hát akkor minék a két tányér?

Hacsek: Na hallja! A hagymát külön szervirozzák minden jobb helyen!...

Pincér: Jó jó, Hacsek úr, de mi lesz a kötelező fogyasztás?

Hacsek: Hát ez a bőjtös hering, egy fiam! Nézze meg, hogy kelletti magát! Egyébként ő maga is fogyaszt, mert savanyú...

Pincér: Az mind szép, de mit szól a tulaj?

Hacsek: Na mit szól? Legfeljebb megkívánja és ő is gönnöl magának egyet...

Pincér: De mégis, Hacsek úr... Heringet hozni az ő lokáljába, hozzá még hagymával...

Hacsek: Hát aztán! Hozzak talán egy kirántott aranyhalacska tartármártással?...

Pincér: De a szag, Hacsek úr, a szag!...

Hacsek: No az aztán úgyis megvan maguknál, barátom! Hova-tova gázmaszkkal fogunk fogyasztani...

Pincér: De mit szólnának egy heringhez, természetesen, a New-York kávéházban?

Hacsek: Mbach! Legfeljebb azt mondanák, hogy fáradjak vele a maguk pájzsjába...

Pincér (röhögve elrohan).

Sajó (jön, szinte támolyog a bőjtöléstől): Jónapot, Hacsek! De jól megy magának...

Hacsek (teliszájjal eszik): Na hallja! Még nagypénteken se?...

Sajó (csámcsogva): És milyen hal ez?

Hacsek: Fialat nösténycápa, Sajókám...

Sajó: Hiszi a Gizi! Többet nem csap be, mint azzal a kvarglival a multkor...

Hacsek: Na és mért ne legyen ez egy növendék cápa, Sajókám?

Sajó: Mert a cápa az egy nő, amelyeknek halszaga van...

Hacsek: Nem rossz! Hát maga már szagolt egy fiatal cápát?

Sajó: Hajaj! És meg is ittam a levét...

Hacsek (eláll a szája): Sajó, hogy lehetette és mikor?

Sajó (kelletlenül): Hát az úgy volt, hogy a feleségem, a gyerekek az egész rokonsággal örülten szeretik a halat...

Egy késő este a sétatéri tó körül megszólít egy srác, hogy „naccságos úr, van egy fiatal cápám, nagyon olcsón adnám, most fogtam és itt fekszik a fűben a trencskómmal letakarva, hogy a rendőrt meg ne lássa”...

Hacsek (felfigyel): Kezd érdekes lenni!

Sajó: Aztán mennyiért adná — kérem a srácot, mire ő barátságából 80 lejbe hagyta, házhoz szállítva... Én meg se néztem a portékát, megadtam a címem és hazarohantam az örömhírrel...

Hacsek (kajánul): Na és tovább?

Sajó (mélán): Bár ne lenne tovább! Otthon a feleségem, a rokonság, a gyerekek, lázasan várták a fiatal cápát... A tíz javában lobogott, prézlit reszelték, vajat olvasztottak, amikor a konyhaajtón beugrta a fejét a srác, hogy menjek csak ki egy kicsit...

Hacsek: Csudajó, Sajó! Mondja csak!

Sajó: Én rosszat sejtve kimegyek, mire a srác az ajtó előtt kihámoz a trencskóból egy kócos fehérsépet...

Hacsek (éktelen kacajjal): Brühü, a többi már sejthető, Sajókám!... Jaj, az oldalam!...

Sajó (fölényesen): Csakhogy van és, Hacsek! És maga csak most fog leesni a székről: nem történt semmi baj!...

Hacsek: Vagyis maga megmenekült egyetlen pofonnal a felesége leadásában...

Sajó (jelentősen): Téved, Hacsek! Még az se esett!...

Hacsek (kételkedve): Hát ezt hogy csinálta?

Sajó: Férfiasan! Azt mondtam nyugodtan az asszonynak, hogy a srác a hugát ajánlja havi 80 lej bér mellett csatlédnek...

Hacsek: Zseniális! És erre a b. néj...

Sajó: Na hallja! Ilyen bagatell bér mellett nyomban felfogadta, én meg csak szaladtam és hoztam egy háromkilós hár...

Hacsek: Fialat nösténycápa helyébe...

Garabonciás konferánsza

Helyiérdekű ujdonság: a tifusz-humor

A humornak általában két főváltója van: jó humor és rossz humor. A jó humor a szellem, a rossz humor a szellemtelenség, népiesen a butaság terméke...

Az utóbbi kategóriába tartozik a lopott humor is, amely nem mindig rossz ugyan, ámde mindig a szellemtelenség magára aggatott csecsebecséje. Az afrikai benszülöttek, akik lábikrájukon viselik a manzsettát, orrukban az aranynak hitt rézgyűrűt, szóval szellemük az idegen pávatollak átkészítésében merül ki...

A primitív embertípus azonban kénytelen ilyen módon ékeskedni, mert enélkül nem maradna rajta más a veleszületett csóré butaságnál. (Lásd a helyi, krajcárért köszönő vicc-napilapot és a „Derüre ró” című vidéki vicclapot, mely mindkettő a pesti „Az Ojság”-ból meríti szellemkészletét. Ők tehát a megrögzött lopkovicclapok).

A kettő közül a napi vicclapnak van azonban eredeti humor-speciálitása is: a tifusz-humor... Ha így halad, hát lesz neki lepra-humora, kolera-humora, sőt pesti helyett pestis-humora is... Egyelőre még a kloáka humornál tart, amelyből ime egy-két szemelvény:

A szemfüles kívüláglap egyik minapi számában felfedezte, hogy a dohánygyár körüli városrészen a vízvezetékől burgonyahéj, csirkebél, még miegyéb hulladék kerül a polgár poharába, szájába. Az okot is felfedezte a kis jólétesült: egy tréfás csinytevő szakértő pokoli ötlettel összekapcsolta a kanális vezetékét a vízvezetékkel

s így a két vezeték közös háztartásba lépett, egyelőre csak ebben a városrészben. A tényt a vizmú is konstataulta, csak csupán azt a firkos helyet nem tudta felfedezni, ahol az összekapcsolás történt.

Addig is tehát egy kicsit várjon a közönség és lehetőleg forralva igya a vizet, mert így nincs semmi baj a kloáka beáramlásával!...

Ámde a kloákával összekapcsolt napi vicclap józú áprilisi tréfáról is gondoskodott a szívenfekvő külváros épülésére. Ez úgy történt, hogy áprilisi elsején egy szellemes suhanc szaladta be kolompal az utcákat, hogy: Jön a szemeteskocsi! Lett erre nagy sürgés-forgás. A házak apraja-nagyja ládászámra hordta a sokhetes szemetet a kapuk elé, a látóhatárt elborította a szemétfelhő, de a szemeteskocsi csak nem jött. Sőt másnap sem jött. Sőt nem is jöhetett, mert az egész szemétkolomplás nem volt más egy józú áprilisi tréfánál!... Hát nem csudájó?

Noshát mi, a vicclap, kérdezzük a „komoly” napilap helyett az állami, megyei és városi hatóságokat, mit szólnak ehhez a józú kiütéses tifusz-humorhoz, ehhez a hascsikaró kloáka és szemétvicchez, a jeles napilap krajcáros szellemtermékéhez?

A közönséget, azt nem kérdezzük. A közönség ma már csak azt olvas, ami krajcáros, mert másra nem telik neki... Legyen az akár kloáka, akár szemétkocsi... Így tehát vegye csak be továbbra is ezt a humort, de lehetőleg csak felforralva, esetleg elégetve!... (—kai)

Jó hírek

Halálozás. Dick Dáma és Si Pista a játéklub egyik belső termében tragikus körülmények között felfüggesztették magukat. Hátrahagyott paklijukon azt a misztikus körülményt jelölték meg tettük okául, hogy szeretett halottjaik már régóta csábítják őket maguk közé, a földöntúli játékklubba. A pinkászok, tőkászok és más vizesnyolcasok egész tábora siratja őket.

Ongyilkosság. A legendás Sárka Feri és a kitaró Darkó Magdolna hírtelen házasságot kötöttek. (Minden külön kitarás helyett).

Magasugrás. Ferencz Zoltán biztosítási úrlovas a toti nagydíjak csökönyös elvesztése után levetette magát a magas lóról. A totibank kizárást, az ügyészség bezárást javasolt a kényes ügyben.

A Mumata-Művek és Junász Vasgyár rt. kartellbe léptek egymással a mindennapos sztrájkok lebonyolítása tárgyában. A kollektív vérszerződés értelmében páros napokon a Mumata, páratlan napokon a Junász fogja a sztrájkokat megrendezni. Így a munkások könnyen miheztarthatják magukat.

Új kasztrendszer alakult Romániában. A demokrácia csödjé arra bírta a közgazdasági és pénzügyi köröket, hogy némi módosítással újból bevezessék a kipróbált kasztrendszert. Az új társadalmi alakulat, a sikkasztrendszer, szerfölött hasznosnak és közkeresetnek bizonyult, híveinek száma pedig tekintélyesen gyarapodik.

Nagy közgazdasági tranzakció. A jobban értesült „Jóestét” beköszöntését jelzi egy nagyszabású közgazdasági tranzakciónak. Ezt úgy oldotta meg egy élelmes szakértő, hogy a földgázvezetéket bekapcsolta a vízvezetékbe és a hallódó erdélyi gázkincset egyetlen fúrással hasznát hajtóvá varázsolta. Az ivóvíz ilyenformán a szódaviztől eltérőleg kesernyés bizsergető izt kapott és kitünően hajt. A közvélemény meghajtodottan vette tudomásul a jólétesült sajtóorgánium szenzációs híret.

Időjárásjelentés. Erdélyben a r. k. egyház- községi hűhőmérséklet nyhe elcsapadékban vezetődtit le a magasabb helyeken. Alacsonyabb helyeken a hangulat túlnyomóan derült. Némely sajtóköri körökben élénk depresszió és becsapadék. A főtörvényszék tájékan fergeteges idő várható. Az égt általában boros és a plebánia fölött esetleg égszadás lehetséges.

EMBER A HID ALATT

— Nohát, Mihály, mint öreg szakmabeli mondom, hogy belőled se lesz soha semmi!

— Aztán miért nem?

— Nagyon bohém vagy... Kétszer sem tudsz aludni ugyanazon hid alatt...

Ön félre van vezetve,

mert valódi

Czell sört

csak Czell Frigyes Fiai, Braşov, gyártanak!

ÜGYELJEN! csak CZELL SÖRT kérjen!

Központi főraktár:

CORVIN, CLUJ

Str. Bucovina 28

Unió fest, tisztít. Cluj telefon 8-77

— Gud báj, drágáim, az ünnepekből leszúrt tapasztalatok szerint egy veszedelmes járvány van terjedőben a férfiak között... Úgyis mondhatnók, hogy a komoly és kiadós ajándékozás helyett különféle elmés lim-lommal förlik ki a szemünket és a divatjamúlt romantikus főzőcskével akarják kipótolni az olcsóka ajándékot...

— Isten a világ felett, de a férfiszarnokok eme újabb ravaszkodásával szemben, nekünk elnyomott nőknek merőben ellenkező álláspontot kell elfoglalnunk... Ha ők a komoly ajándékozás helyett holmi olcsó főzőcskével akarnak kielégíteni benünket, akkor nekünk egyhangulag hátat kell fordítanunk... Ha ezt nem tesszük, akkor idestova itt fogunk állani mindenféle elmés krampuszokkal, gummin táncoló majmokkal, meg papírmásé bábukkal...

— Ezzel szemben hova-tova kimegy a divatból — teszem azt — a brilliáns, ami pedig még ma is szerfelett jól áll bármelyik nőlársunk ténjéhez... Ugyanígy az arany, a platina és egyéb nemes fémek... Nemkülönben a muslin, a lamé, az imprimé, a habselyem kelmék és a harmonika fehéreneműek... Mert ha így megy tovább, hát mihamar belebújhatunk megint a halinába, a kanavászbába, meg a térdenaluli barchetneműbe — t. férjeink b. multságára...

— Apropos, az én Pálom szerint nincs szebb szövet, mint a tavalyelőtti angolkabátom belső fele, népiesen „visszája”, nincs nemesebb prém, mint a nagynénim középkori szkunksz-boaja és nincs sikkesebb kalap, mint a kifordított panamakalapkám, elülfent két zabszem dísszel... Azt mondja a vén róka, hogy az idegen ezüstróka ma már egyáltalában nem rájcol, hanem a sajátlövésű hazai róka, az aztán igen... Azt is mondja, hogy manapság a női ruházkodást a kevés anyag jellemzi... Így estélyi ruháknál elül-hátul semmi, kétoldalt gyengén feltűzve, míg a táncruháknál elül alig valami, hátul nagy másnival. Elül ugyanis úgyis ott van a mindenkori táncos...

— Noshát egyhangulag tiltakozunk a komoly ajándékozás illetén elsekélyesítése ellen, természetesen állandóan a mi rovásunkra... Na és ezennel radikálisan visszaállítjuk a kipróbált „hoci—nesze” elvet, minden romantikus főzőcske nélkül s a megszokott krízis-duma kizárásával...

— Mert mi lesz, ha a közgazdaság keretein kívül, odahaza is kiüt a nagybőjtői krízis? Nemdebár?... (—kai)

UDVARLÁS

- Ezt a muszklit nézze meg, kisasszony! Én félkézzel megállítok egy autót...
- No ezt nem hiszem!
- Nem hiszi? Én soffór vagyok...

A ZOLDEVŐ

- Nem jön velünk ma este a moziba, Burgonya úr?
- Sajnálom, Elzácška, de nem mehetek, mert elhervad a vacsorám...

KLÁRIKA

- Anyukám, szeretsz te engem?
- Bizony szeretlek, kicsi szívem...
- Hát akkor miért nem mentél férjhez inkább egy cukrászhoz?..

A MESTERSÉG

- Hallom, Csigolyáné, hogy a lányának ikrei születtek?
- Hát tudja, Vancákné, a férje cipész és hozzá van szokva a páros munkához...

TORTÉNELEM

- Móricka, mit csináltak a szabinok, amikor a rómaiak elrabolták a feleségeiket?
- Örültek, tanító úr...

A KOLTÓ

- Rémes, ez a kölyök biztosan a kályhába dobta a legújabb versemet!
- Ugyan, apus, a gyerek még nem is tud olvasni!..

BAKFISOK

- Igaz, hogy megcsókolta a szemtelen? És nem kiáltottál segítségért?
- Nem kellett neki segítség...

A FOGHÁZBAN

- És hogy jutott ide, fiatalember?
- A konkurrencia miatt.
- Hogy-hogy?
- Ugyanolyan százlejeseket csináltam, mint a kincstár!..

Minta menyasszony

Völegényem hamar megfőztem,
Electrica-gyorsfőzőn főztem,
Etettem mannával, cukros dióval,
Nálam tartottam hercig rádióval,
Nálam tanulta a modern táncot,
Ha gyűrött volt, hát villannyal
Kivasaltam rajta minden ráncot...

Rádió, gyorsfőző, vasaló

minden háztartási villanycikk

Electricánál

a legmegbízhatóbb!

C L U J, Hotel Central-épület.

Leányálom

Keresek egy férfit, aki elegáns,
Férfidivat terén ne érhesse gáncs,
Homlokán ragyogjon az a korona,
Ami a teremés varázsolt oda!
Esze, szive, szája legyen a helyén
És ne gyűrött kalap legyen a fején.
Jng, nyakkendő, sál, keztyű és gallér!
Árulja el mindig, ki a gavallér!
Aki ezt betartja, nem lesz panasza,
Hogy szerelem nélkül tünt el tavaszal.

MEGNYILT!

FRATII

FODOR FIVÉREK

külföldi árukkal dúsan felszerelt

új

kalap

és uridivat

üzlete

Cluj, Piața Unirii 28

(volt COLUMBIA helyiség)

Ehrlich bácsi

öreg jóbarátom,
vidáman meghalt...

...előtte három nappal még velem ült szép császárszakállasan, magabizóan derűsen a fia Unirei-téri Ursus-söracsarnokának söntésében... És pontosan húsz esztendővel ezelőtt ugyancsak velem ült, hetyke honvédtiszttel, Sibiu legnagyobb éttermében, a sajtájában... Ehrlich volt, akkor is és most is, becsületes és jóságos, tehát derűs és kékszemű... Férfi volt tetőtől talpig, még 74 éves korában is... és ebben nem is tűrt vitát!... Ha ezt felvették, keményen felvillant az acélszeme — még három nap előtt is, hogy csendesen elment!... Büszke volt Ernő fiára, az Ursus-éttermek tulajdonosára, aki szintén kékszemű, szintén kemény legény és szintén Ehrlich!... Az erőteljes germán fajta két szobortípusa ők, apa és fiú... Jelen időben mondom, mert most se hiszem, hogy komolyan elment... hiszen három nappal ezelőtt a söntésbéli hóféhér asztalnál még keményen rámszólt: „Gebn Sie mir auch so a National!“ És a betyár koporsószeget, az erős national-cigaretta köhintés nélkül fővig elszívta... A sors békepipáját szivtuk el együtt: Ehrlich bácsi, az egykori nagyvendéglős és én, az akkori délceg főhadnagy — a tartalékban... Mindketten kemény szegénylegények — az utolsó nacionálig!...

Helyi szakasz

A levitézett maramureși bankpaccerről köztudomású, hogy szintén r. k (régén kikeresztelkedett). Érhethő tehát, hogy nincs tulságosan inyére, amikor hamisítatlan vallású vidéki rokonokat hoz feléje a kősa szél... Sőt már egyenesen kellemetlen ez akkor, amikor hasonszörű megrendezett vallású fajkeresztényen előkelőségek vannak nála...

Csak hogy a maramureși exjampec nem olyan diplomata, hogy amennyire policájvidrig pónemjétől kitélik, ne a legbarátságosabb arcát viczorítsa a vidéki hitsorsosok felé. Talán mondanunk sem kell, hogy ez a mosolya olyan, mint amikor egy berozsdásodott padlásajtót kinyitnak...

Hogy pedig az előkelő tónus teljes legyen, demokratikusan fényképet cserél velük, amelyen teljes boldogult bankvezéri ornátusban megcsodálható. A rokonok ilyenkor meghatottan adják oda „la minut“ fényképeket és boldogan elutaznak kiki a falujába.

Na és most jön a csattanó! A fényképeket azután időnként gondosan összegyűjtve átadja a szolgának:

— Ha ezek közül valaki jön, egyet sem szabad beengedni a házamba!...

A derék Holder bácsi általános ismert jólelkű ember ebben a nagy parasztvárosban. Nemcsak hogy ő nem árt a légynek sem, de azt sem tűri, hogy jelenlétében bárkiről is rosszat mondjanak. A minap vendégek voltak nála s az egyik kiütött hölgy a legmosdatlanabb tónusban, szapult boldogboldogtalant...

Holder bácsi egyideig fészengve hallgatta a szájaskodást, majd idegesen kiment a szobából s nemsokára egy jókora stancli függél tért vissza. Minden vendég elé kitétt két-három szemet s a többit durcásan kiöntötte az említett néember elé.

— Nini ez aztán kiütetés! — sipította a vendégnő. És miért kapok én ilyen sokat?

— Mert magának van a legnagyobb szája! — mondta Holder bácsi jelentősen.

Nemrégiben az egyik cluji zsidó hitközségnek volt egy betámt elnöke, aki ebbeli minőségében bizony nagyon sokat keresett. Ezzel szemben olyan smucig volt, hogy még a beigért adományokat is utólag visszavonta vagy legalább is alaposan leredukálta.

Ezért azután egynehány évi saját malmára való tevékenykedése után el is csapták a hitközség éléről. Az öreg nem esett kétségbe, hanem humorosan fogta fel a dolgot és így jelentette be a szűkebb családi körben:

— Most csapnak el a szamarak, amikor már a hitközségnek is kezdtem keresni!...

Helyreigazítás

Mult számunk „Helyi szakasz“ rovatában egy borbélymestert szerepeltettünk, aki — információink szerint — egyik elhalt szaktársának özvegyét kiakartta „stajgerolni“ az üzlethelyiségéből.

Érthető felháborodásunkban írtuk meg az esetet anélkül, hogy módunkban lett volna annak megértését közvetlenül a házigazdánál ellenőrizni. Most azonban teljesen szavahihető forrásból értesülünk, hogy a felháborító eset nem történt meg.

Nem szokásunk, sem célunk bárkit is méltatlanul bántani, miért is készsággal adunk helyet a megfelelő helyreigazításnak.

Mentségünkre szolgáljon, hogy egy derék iparos derék özvegyéről volt szó és ilyen esetben mi nem ismerünk tréfát... Mi jót akartunk és — sajnos — ez egyszer tévedtünk!

Mit lát? Mit hall? Mit tud?

— Mit lát, fajtárs?

— Nahát mit látok? Kiment a divatból immár az igaz szó — fejük felett a kard, nyakunkon a lasszó. Ég csatornából kénköves gáz árad — tőle embervetés hétfizig kiszárad, öngyújtható tűzköd borul a lélekre — ha kigyúl, nincs élet hosszú nagy évekre, írmagja felpattog, mint a pörkölt kakas — s nyomban fel is falja a falánk tűzkakas, sziklabőrönökben keszved emberállat — nem épít már ormon vihardacos várat, teste-lelke nem vágy levegőt és napot — az aranyborjúnak emel csak kalapot, vigyorgó halállal köti szövetségét — lesi bomlott aggyal bomlott világ végét, Isten jégverését kénkövel súrít — pokol csatornáit nyakadba üríti s mikor eget-földet egyhalomba döntött — veszett mérges nyállal világot előntött, kiáll az oromra bambán, észvesztetten: Hadd lássuk, Uristen, mire megyünk ketten!.. Látom, amit látok!

— Mit hall, fajtárs?

— Nahát mit hallok? Genfben a „hatalmak“ nem tudnak „egyezni“, — így hát tovább fogják a zabot hegyezni, sorra letagadják, amit aláírtak — mit népek könnyével eddig összesírtak, maguknak hazugsággalotát emeltek, s minket „gázpincékbe“ élve eltemettek, s mikor réműlettől elhalt a zokszavunk — elernyed a öklünk s védtelenek vagyunk, jönnek a sátrany aljas kufárjai — az öreg szentírás bűnös sáfárjai, és édes mosollyal zümmögik fülünkbe — aminek mi mindig ösbután dülünk be: „Itt van az orvosság biztos halál ellen — ha te nem veszed be, beveszi az ellen, itt a legjobb fegyver, most csináltuk éppen — nini „csicserit“ gázad sincs a repülőgépen, nosza vedd meg gyorsan, nem drága az ára — az „ellenségednek“ lesz belőle kára, te pedig megveszed a finom portékát — folytatod az ember ösbuta játékát!.. Hallom, amit hallok!

— Mit tud, fajtárs?

— Nahát mit tudok? Tudom, hogy kínjaim akármilyen nagyok — én csak továbbra is nagyon gonosz vagyok!.. Tudom, amit tudok!

— Aszongya azasszon múlt vasárnap vernya-dóra, jólész kihölni azágybul, mörhogy kösségi tanácsülés lösz a szörzödések főbontása trágyában.

— Affőne — mondok — májd hogy elfelejtöttem, pödighát őza kösségi Marci bikára is tart, aki nálam van szörzödésben háromvevre!.. Ezzől rohanok a füttykössel a pirimájára, nőhogy baj lögyön abikával...

A fisztót tanács mán ögyüittvót a zöregasztal körül. A szörzödött felök mög ottsorakoztak afal mellött. Jelönvótak: A bika képiben jómagam, mög Kucora kondás, a közsziporodás képiben Angyal Mária bábosszon, míg apöcéri szakmábul Lopikás Tóni falucigán, ahögedüvel ahonya alatt, mörhogy ippög lakadalombul gyüitt abödögtalan...

— Tisztöt kösség, azülest mögnyitom! — így abirósógor, mivöl azomban azsibaj továbbfolyt a bábosszon körül, hát én mögtódtam:

— Pofaböfögás, aszondom! — oszt mentön csönd lött. Abirósógor tovább:

— Tisztöt kösség! Tökintöttel, hogy anémöt mög atalján főbontotta a lökarnói szörzödést, hát münk is főbontjuk a bikaszörzödést...

— Abcüg lövele! — csattant föl a Kucora kondás. Tisztölet, böcsület akösségi bikának, mörhogy ő alögfontosabb szöméliség afaluba. Mörhogy amilön makrancos és mögmakaccsója magát, hát afőne mögögheti azögisz lökarnót, ha nömlösz bor-nyu afaluba!..

Nagyfőne csönd támadt akondás okos politikája nyomán, csak acigán röhögött, mörhogy részög vót azöbadta. A fisztót tanács csak bölogatott maga elé tanácsstalanul. Mire abirósógor mögembörölte magát:

— Tisztöt kösség! Ugyhangulag kimondom, hogy a bikakérdés lövételik anapiröndrül! Követközik Angyal Mária bábosszon...

— Hát aki hétistenötök vagyon! Hogyhát azén szörzödésöm kutya? Hát nöm abába alögfontosabb szömél abika után? Hát nöm agyerök gyün a bor-nyu után? Hát mögkérödzték kendtök azasszonokat?

Oszt kisüvitett anyitott ablakon, hogy hát:
— Elöre, asszonnép! — mire csak úgy özön-
löttek azajtón, ki szapulöval, ki sodrófával, elül a Lajzinéval...

Mán fogtam afüttyköst válságosra, amikö a nyülszivü birósógor így sietött ahatározattal:

— Tisztöt kösség! Lázadás okábul abábasszon is kitorüittök anapiröndbül!..

Oszt siötve szétoszóttunk, mielőtt nagyobb baj lött vóna... A Lopikás cigán járt alöjjobban, magátul esött ki anapiröndbül... Mégsöm annak örüt azöbadta, hanömhogy ahegödüjével épségben kerüitt ki a vesződelömbül...

(—kai)

A BOLDOGULT

— És mikor halt meg a kedves férje, Vancákné?

— Bizony alig két hónappal az esküvönk után...

— Nö legalább nem kellett szegénynek sokat szenvednie!..

ÁLLATTAN

— Möricka, mit csinál a denevér télen, amikor nem talál enivalót?

— Felakasztja magát, tanító úr...

MOTTÓ

Wója=nadrág, Wója=ing,
Minden kislány rám kacsint

S ha pizzamám is Wója,
Párosan jön a golya...

Fehérneműben egyedül áll

WOJA fehérnemű üzem
C. Reg. Ferdinand 65

Modern, olcsó, megbízható!

A legújabb modellek legolcsóbban
készülnek hozott anyagból is!

NE FELEJTSE EL, hogy bőr és
talpszükségletét **KOZÁK ISTVÁN**
bőrüzletében szerezze be, a főpostával
szemben. Legtartósabb minőségben leg-
olcsóbb napi árak!

Vallomás

Hogy csinosak, takarosak legyünk,
Harisnyáért Morvayhoz megyünk.
S ha csipkét is Morvaytól veszünk,
Akkor nagyon gusztyusok leszünk.

Városbeli szépasszonyok, lányok,
Hét országban nincsen nekik párijk,
Könnyü nekik csodaszépnek lenni,
Nem kell más, csak Morvayhoz menni.

Morvay az asszonyok barátja,
Öket minden finommal ellátja
És hozzá még olyan olcsón árul,
Minden konkurense elszedül, elájul.

MORVAY
köftáru, harisnya keztyü, csipke
és szallag áruháza

Cluj, P. Unirii 12

PETI

— Miért bögsz, Peti?
— Megvert a tatám!
— És miért vert meg?
— Mert bögtem...

PISTI

— Pisti, te haszontalan, még mindig
az ágyban vagy? Kelj fel rögtön és szé-
gyeld magad!

— De anyukám, hát az ágyban nem
szégyelhetem magamat?..

AZ A SPORT

— Két éve jársz iskolába és alig tudsz
fízig számolni! Mi lesz belöled, te Hulyák?
— Boxbíró, tanító úr kérem!..

MAI GYEREK

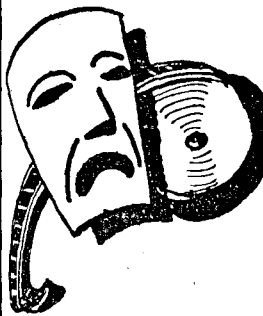
— Anyukám, télen nincs is golya és én mégis
karácsonykor születtem!..

— Nem baj, kislányom, télen a golyát a papa
helyettesíti!..

SCHERG

CLUJ, PIATA UNIRII 22

TAVASZI UJDONSÁGAI
ÉS KÜLÖNLEGESSÉGEI
férfiöltöny, felöltő, nőikabát
kosztüm és ruhaszövetek.
Plaidek, takarók, szőnyegek

Színpad és Filmvilág

Lehár Ferenc

örökéletű Évaja a Magyar Színház modernizált kihozásában

A mi Lehár Ferencünk minden melódiája ma már abszolút érték az egész világ megítélésében, ámde tiszta szinarany a magyar közönség lelkiéletében, amelyből sarjadt s amelyet Lehárnál nagyobbban soha senki zeneszerző ki nem fejezett.

Lehár tündéri muzsikájának egyik legnagyobb mesterműve az Éva nagyoperett, amely csúszdag méreteiben a legnagyobb világszínpadok berendezésében is mindenkor nehéz probléma. Elképzelhető tehát, milyen probléma ez a monstre operett a mai Magyar Színház zenei és szcenikai együttesének, amely bizony csak a minap támadt fel tetszhalottaiból és a legszerényebb adottságok között kénytelen a legnagyobbat, a legművészebbet produkálni. Végre megy ma már ez a munka, nincs irgalom a színházi százszemű szörnyben: a közönségben...

És nyugodt lelkiismerettel megállapíthatjuk, hogy a halóporaiból dicsőségesen feltámadt magyar színház, annak önfeláldozó új vezetősége és minden apraja—nagyja ezt a gigantikus problémát, Lehár Évájának előadását nagyon szépen megoldotta. Sima, tetszetős, sőt nagynívós előadást produkált a mai szűkös lehetőségei között!

Biztató, öröndetes jelenség volt ez az előadás, amely repriz létére is az újdonság, a bemutató varázsával tudott hatni és ezuttal a legkömolyabban revellálta azt a meggyőződéses munkát, amit a tudás, az akarás s a becsületos jószándék tud csak kifejejteni!..

A közönség s vele együtt mi is, vén színházi rókák, gyönyörűséggel temetkeztünk el a megképzott színházi kulturánk eme minden nehézséget elsöpörő, vulkánikus feltörésének átérésébe...

Igy hát nem is mulaszthatjuk el teljes őszinteséggel felhívni magyar közönségünk legszelebb rétegeit, hogy Lehár Ferencünk Éváját, a mindenkor operetteknek ezt a remekét okvetlen nézze meg, mert öröme, gyönyörűsége lesz benne!

Nem dicsérünk külön-külön senkit sem, mert ennek az előadásnak ragyogó sikerében mindenki kivette a maga becsületos részét.

A magyar színház dicsőséges géniusza támadt fel itt tetszhalottaiból, hogy megvilágítsa nekünk a rögs, fővises életünket.

(—kai)

ÁLLATKERTBEN

Az állatkert öre csunyán összezördül a feleségével és menekül a lakásából. Egy jámbor vidéki megszólítja:

— Instálom szépen, hol találom meg a teke-nyösbékát?

Az ör rámutat a lakása aajtására és keserűen mondja:

— Menjen csak be... Ott ül az asztalnál és kávézik az ebada!..

OLCSÓ A PIAC

— Mi az, Rostásné, maga már nem hozza be a csirkéjét a városba?

— Nem én, naccsága! Hanem oda-haza elgázoltatjuk az ótóval, az urak jól megfizetik és mégis mink esszük meg!..

MISI

A kis Misi nem akar pacsit adni a nagy-mamának. Az anyukája biztatja:

— Adj szépen pacsit a nagymamának és mit kell mondani, amikor elmegy?

— Hála Istenkének...

KULTURA

— Tata, mi az, hogy „személyre való tekintet nélkül“?

— Hát, teszem azt, amikor valakinek telefonálsz...

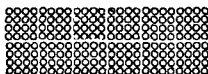
INGYEN

TOMBOL A

jókedv

minden este a

Regál- bárban

Világárosi műsor!

Beléptidij nincs, jó tánczene van!

REGGELIG
! NYITVA !

Calca REGELE FERDINAND No. 34

Minden mozin túltett

A „VÁGY“

és újabb felt házakat ígér „A HAMISKARTYÁS“ a Capitolban

A mi megérzésünk nem igen szokott csalódni, ha százszázalékos művészi produkcióról van szó. Már pedig *Marlene Dietrich* és *Gary Cooper* husvéti filmje a Capitolban valóban az volt. Igy tehát be is jósoltuk neki a legteljesebb, mindent áttűtő sikert és jóslásunk ezuttal is öröndetesen valóra vált...

A Capitol mozgó gigantikus erkölcsi és anyagi sikert könyvelt el ezzel a filmmel, a jólmegvágatott filmeinek mostani egymásutánjában. Valahogy úgy érzik a látható jelekből s az egymásra halmozódó tényekből, hogy ennek a városnak legjobb mozikközönsége most már vakon megbizik a Capitol mozgó filmszelekciónjában és szinte biztosra veszi, hogy selejtes, sőt közepes filmet sem fog látni ebben a mindig favorizált moziban, valahányszor annak vezetőségét a nem pusztán üzletes, hanem áldozatos és művészi szellem hatotta át!..

Igy hát valóban nem nehéz jósolnunk meg nekünk, a minden hájjal megkent film-lesipuskásoknak sem, akik inkább borulatók vagyunk, mint naiv derülatók, de a jó film értékét és közönségünk kicserzett filmérképét a legpontosabban ismerjük.

Nem nehéz jósolnunk például a most következő „Hamiskartyás“ jövőjét illetőleg sem. És menten el is áruljuk ebbeli képességünk csinját. Ime: A hamiskartyás francia film és *Charles Boyer* szerepel benne!.. Már ez is sok, mert hiszen *Charles Boyer* mindig esemény, ámde még ennél is több, hogy magyar zene, magyar *motivum* csendül meg egy francia filmben! Valami, ami nekünk magyaroknak százszorososan drága, ami még soha ebben a politikai világban elő nem fordult!

Nos hát most ítélje meg az olvasó, hogy nehéze ilyen körülmények között filmsikert jósolni? *Charles Boyer* ugyanis kártázhat hamisan (elég nagy fiu hozzá), ámde a magyar zene egy francia filmben, *Bura Károly* ujjongó hegedűje francia milióban csak egyetlen érzést válthat ki és az nem lehet hamis!.. (—kai)

OLCSÓ A RIZLING

— Most kell hazajönni, te utolsó? Éjfélleg nyeled a bort, amióta megolcsult!

— Hadd el asszony, hiszen egy egész évig csak tejet ittam...

— Nem mondanád meg, mikor volt az?

— Csecsemőkoromban!..

RÁDIÓ HIREK

Gít gázbombele! Ój Kelet jelenti: A domnu parachnak

legyen mondva, amit a mult számban nem jelenthettünk Ellenzeyk

jelenti: Husvéti számunk ára ugyanaz, tartalma bővebb és ugyanaz

 Keleti Zújság jelenti: Pártvezéreink egymásután támadnak fel a

múmiáikból Jószederestét kívánja: Hirschler oreság maceszknéd-

livel vendégelte meg az r. k. (régén kikeresztelkedett) siratókat

Pátia jelenti: Nemsokára mi is daške feltámadunk Naŋiunea

Română jelenti: A játékklubot én meg nem öltem, hanem a tör-

dőfést én adtam neki Erdélyi Garabonciás jelenti: A pinká-

szoknak, főkászoknak bemondták a kontrakasszát!

Minden este fellép a

SAVOY

kávéházban
a Clujról elszármazott

ALEX FRITTA

a Columbia híres jazz és tangó-énekes!

Okvetlen hallgassa meg!

A timișoari Sörgyár Rt.

tavaszi sörkülönlegességei

ma már országszerte

legkeresettebbek

legjobbak

legegészségesebbek!

Főlerakat: CORVIN Rt. Str. Bucovina 28

Főkimérés: AMERICA étterem és büffé. Piața Unirii

A LEGJOBB VICC

hogy egyesek milyen drágán fizetik meg a legújabb tavaszi szövetségűdonságokat, amikor a TIRMAN SZÖVETARU, HÁZBAN (Str. Regina Maria 26) sokkal olcsóbban megkaphatják.

NE FELEJTSE EL, hogy bőr és talpszükségletét KOZÁK ISTVÁN bőrrüztében szerezzé be, a főpostával szemben. Legtartósabb minőségben legolcsóbb napi árak!

TARTÓS ONDOLÁLÁS

hat havi garancia mellett
villany nélkül, égetés kizárva!

Fodor Salon

CALEA MARECHAL FOCH 4.

AKKUMULÁTOR TÖLTÉST

SZAKSZERU JAVITÁST
és minden mechanikai munkát olcsón
és precízen végez

AUTÓELECTRICA

a Román Operával szemben

Tűzifát

LEGJOBBAT,
LEGJUTÁNYOSABBAN

Munteanu-nál

rendelhet.

Cluj, Cal. Reg. Ferdinand 53. - Tel. 89.

**JÓ RUHA,
TARTÓS RUHA
NAGY MEGTAKARITÁS!**

Ennek mestere:

Fischer

URISZABÓ

CLUJ, CAL. REG. FERDINAND 11